

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/856/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411215981
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1411215981.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: ZSE Distribúcia a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518, zast. GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Vodná 3, Košice, proti odporcovi: Š. T., nar. XX.XX.XXXX, K. I. X, J., t. č. v Ú. J., Q. X, J., o zaplatenie 1.303,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15. mája 2014, č.k. 7C 126/2012-86 a proti uzneseniu tohto súdu zo dňa 14. novembra 2014, č.k. 7C 126/2012-132, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že odporcovi priznáva oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.303,32 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 437,60 eur od 04.06.2010 do zaplatenia, a spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 865,72 eur od 11.06.2011 do zaplatenia, ako i trovy konania v sume 78 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a v sume 331,84 eur titulom trov právneho zastúpenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V celom rozsahu tak vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorý sa od odporcu domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom titulom náhrady škody, spôsobenej neoprávneným odberom elektriny.

Vec rozhodol na pojednávaní dňa 15.05.2014 v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili, a v neprítomnosti odporcu, ktorému termín pojednávania oznámil s tým, že jeho účasť na pojednávaní nie je nutná, keďže bol vypočutý a oboznámený s obsahom súdneho spisu ako aj s listinnými dôkazmi dožiadaným súdom, a na vedomie mu bola doručená kópia zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.03.2014, a kópie dokladov zo súdneho spisu. Uviedol, že od doplňujúceho dokazovania výsluchom odporcu upustil. Vykonaným dokazovaním mal z listinných dôkazov za preukázané, že dňa 14.04.2010 bola zamestnancami navrhovateľa po prvýkrát vykonaná kontrola meracieho miesta, pri ktorej bolo zistené, že cit. „pri kontrole meracieho zariadenia sme zistili, že chýbali podnikové plomby na kryte svorkovnice elektromera, elektromer bol napojený v prírodných svorkách - neregistroval spotrebu elektrickej energie, záťaž L1=0,0 A, L2=0,0 A, L3=10,42 A, elektromer mal byť odpojený, vypli sme na svorkovnici elektromera". Druhýkrát bola kontrola meracieho zariadenia poverenými zamestnancami navrhovateľa vykonaná dňa 27.04.2011, a bolo zistené, že cit. „odber elektrickej energie bez platnej zmluvy. Manipulované podnikové plomby svorkovnice elektromera, kde bolo odberné miesto odpojené a svojvoľne pripojené. Na svorkovnici elektromera spojené vývodné a prírodné vodiče - elektromer neregistroval spotrebu elektrickej energie.". Z faktúr, vystavených navrhovateľom, zistil, že vyúčtoval odporcovi vzniknutú škodu za obdobie od 11.01.2010 do 14.04.2010 v sume 437,60 eur s dátumom splatnosti 03.06.2010 (faktúra č. 3901190), a za obdobie od 28.10.2010 do 27.04.2011 v sume 856,72 eur s dátumom splatnosti 10.06.2011 (faktúra č. 3103589). Z listinného

dôkazu „Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny“ vyplynulo, že hodnota istiaceho prvku, nameraná hodnota prúdu je 10,42 A, denná spotreba je 28,76 kWh, trvanie odberu od 11.01.2010 do 14.04.2010 t.j. 93 dní, hodín denne 12, celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu je 2674,61 kWh, celková spotreba je 334,32 eur, náklady spojené so zistením neoprávneného odberu sú 56,94 eur, náklady na výmenu meracieho zariadenia 0 eur, DPH z nákupnej ceny elektriny 46,34 eur, celková škoda spôsobená neoprávneným odberom predstavuje 437,60 eur. Odporca žalovanú škodu navrhovateľovi neuhradil.

Takto zistený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa ust. § 39 ods. 1 písm. a), b) a c) zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike, § 1 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 vyhlášky č. 154/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny v znení neskorších predpisov, a § 415 a § 420 Obč. zák., a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Uviedol, že od vykonania dôkazov navrhnutých odporcom (jeho doplnujúci výsluch, a výsluch svedkyne X. T. N.) upustil z dôvodu hospodárnosti konania ako aj z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko neoprávnený odber spôsobil odporca, a dôkazy, ktoré žiada v konaní vykonať, nemajú na prejednávanú vec vplyv, keď skutočnosti z decembra 2008, na ktoré poukázal vo svojej výpovedi dožiadaným súdom, sú v tomto konaní právne irelevantné. Poukázal tiež na to, že odporca mal možnosť pred dožiadaným súdom uviesť dôvody svojich námietok, čo neurobil, a neodôvodnil svoje tvrdenia, v ktorých namieta výšku žalovanej sumy (nepreukázal relevantnými dôkazmi), a tak neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Listinnými dôkazmi mal za preukázané, že opísaným neoprávneným odberom v období od 11.01.2010 do 14.04.2010 a v období od 28.10.2010 do 27.04.2011 spôsobil odporca navrhovateľovi škodu. V zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, a vyhlášky č. 154/2005 Z.z. je zodpovednosť za neoprávnený odber elektrickej energie koncipovaná ako subjektívna zodpovednosť, ktorej je možné sa zbaviť len preukázaním opaku, teda vyvinením sa z tejto zodpovednosti. Z predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že za predmetnú vzniknutú škodu je zodpovedný odporca, ktorý bol pred zistením neoprávneného odberu ako posledný zmluvne prihlásený ako odberateľ elektriny na predmetnom odbernom mieste, a to v období od 15.11.2007 do 12.04.2010, a nakoľko odporca spôsobil neoprávnený odber nedovoleným zásahom do určeného merania, ktorému odstránil zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, zapríčinil, že určené meradlo v oboch prípadoch neregistrovalo spotrebu elektriny. V tejto súvislosti poukázal na vykonanie kontroly meracieho miesta zamestnancami navrhovateľa. Mal tiež za preukázané, že navrhovateľovi vznikla škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny v celkovej výške 1.303,32 eur, vyfakturovaná odporcovi vyššie uvedenými faktúrami navrhovateľa. Uviedol, že pri ustálení výšky navrhovateľom uplatnenej škody vychádzal z navrhovateľom predloženého, vtedy platného cenníka za elektrinu pre odberateľov v domácnosti. Pri ustálení výšky náhrady nákladov spojených so zistením a odstránením neoprávneného odberu, ktoré navrhovateľovi vznikli tým, že dvaja poverení pracovníci vykonali kontrolu odberného miesta a zamedzili trvanie neoprávneného odberu, prihliadol na Evidenciu odporcu ako zmluvného partnera, cenníky pre rok 2010 a 2011, kalkuláciu nákladov na dvoch pracovníkov pre rok 2010 a 2011. Odporcu zaviazal s poukazom na uvedené nesporné skutočnosti, preukázané listinnými dôkazmi, na zaplatenie istiny 1303,32 eur, nakoľko svoj dlh voči navrhovateľovi neuhradil. Keďže sa so zaplatením dostal do omeškania, zaviazal ho podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 437,60 eur od 04.06.2010 do zaplatenia, a zo sumy 865,72 eur od 11.06.2011 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 78 eur a z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby v celkovej výške 331,85 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odporca včas odvolanie, v ktorom namietal, že v konaní došlo k vadám a porušeniu jeho ústavných práv, keď požadoval byť prítomný na pojednávaní, ale zo strany súdu prvého stupňa mu nebolo vyhovené. Súdu prvého stupňa vytkol, že neúplne zistil skutkový stav, pretože nevypočul navrhnutých svedkov a rozhodol bez podkladov, čím ho vystavil možnosti exekúcie protizákonným spôsobom. Uviedol, že na rovnosť strán v spore upozornil aj dožiadaný súd, ktorý vykonával jeho výsluch. Mal za to, že nakoľko sa nachádzal vo výkone trestu, mal byť na pojednávanie predvedený. Takisto uviedol, že požiadal o právnu pomoc Centrum právnej pomoci v Bratislave, v čom boli spôsobené preťahy, za ktoré nemôže.

Navrhovateľ žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania. Trval na všetkých svojich písomných i ústnych vyjadreniach. Mal za to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že na odbernom mieste odporcu došlo k neoprávnenému odberu elektrickej energie v zmysle ust. § 39 ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike, a bol to práve odporca, ktorý mal bezprostredne pred zistením neoprávneného odberu uzatvorenú Zmluvu o dodávke elektriny na predmetné odberné miesto. Procesnú obranu odporcu tvrdenú v odvolaní považoval za zavádzajúcu, právne irelevantnú, a nezbavujúcu odporcu zodpovednosti za spôsobenú škodu. Mal za to, že jeho nárok je dôvodný, tak ako to uvádza súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Podľa jeho názoru predložil všetky relevantné a hodnoverné dôkazy, pričom súd prvého stupňa poskytol odporcovi dostatočný priestor a možnosť preukázať opak, teda údajnú nedôvodnosť jeho návrhu, avšak odporca tieto svoje práva nevyužil. Jeho odvolávanie sa na porušenie jeho práv zo strany súdu prvého stupňa, považoval potom za špekulatívne a účelové. Uviedol, že odporca doposiaľ neoznačil žiaden dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia aj hodnoverné preukázal.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné, a že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z predloženého spisu zistil, že odporca, ktorý sa v priebehu konania (i v súčasnosti) nachádzal v rôznych ústavoch na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody, od počiatku konania žiadal byť predvolaný a prítomný na každom pojednávaní o návrhu navrhovateľa, čo vyplýva z jeho písomných podaní (č. l. 33, 48b, 85), ako i z jeho výsluchu dožiadaným súdom, vykonaným vyšším súdnym úradníkom dňa 14.01.2014, v ktorom uviedol, že dôvody svojich námietok voči návrhu navrhovateľa chce uviesť osobne na pojednávaní, na ktoré žiada byť predvolaný, že chce klásť otázky ním navrhutej svedkyni, od ktorej žiadal zabezpečiť kompletnú dokumentáciu navrhovateľa, a že trvá na svojej účasti na pojednávaní. Súd prvého stupňa po tomto výsluchu odporcu dožiadaným súdom vyzval navrhovateľa na vyjadrenie, či žiada o predvedenie odporcu na stanovený termín pojednávania (keď takýto postup nemá oporu v zákone), a odporcovi už len oznamoval jednotlivé termíny pojednávania „na vedomie“ s tým, že ho na ne riadne nepredvolal, a nepožiadaval o jeho predvedenie.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Medzi najzávažnejšie prípady odňatia možnosti konať pred súdom možno zaradiť aj situáciu, keď súd účastníka na pojednávanie riadne nepredvolal, čím mu uprel právo byť pri vykonávanom dokazovaní v zmysle § 122 O.s.p., v ktorom je vyjadrená zásada ústnosti a priamosti, ako aj právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.).

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe najmä princíp „rovnosti zbraní“, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie rozhodnutia a ďalšie požiadavky spravodlivého súdneho konania. Konaním súdu sa rozumie jeho procesný postup a toto konanie v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu v materiálnom ponímaní zabezpečovať právo na súdnu ochranu. Procesný postup súdu pri konštituovaní rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone, je preto potrebné považovať za závažnú vadu nenapĺňajúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni riadnemu (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv účastníkov konania, ktoré práva slúžia na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v občianskom súdnom konaní. Nemožno opomenúť, že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Ak je účastník z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčený alebo v značnej miere obmedzený pri jeho uplatnení v dôsledku nesprávneho postupu súdu, dochádza v takomto prípade k stavu, kedy sa mu postupom súdu odníma možnosť konať pred súdom, porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Základným právom účastníka konania je, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti (tiež čl. 38 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, obdobne čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods.

1 ústavy inak ako v rozsahu sa spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94).

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Z uvedeného vyplýva, že výklad a používanie jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa ust. § 51 O.s.p. predvolanie na súd sa deje spravidla písomne a v nalievavých prípadoch i telegraficky, telefaxom alebo telefonicky. Predvolať možno i ústne na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu, na ktorom je predvolaný prítomný. Podľa ust. § 47 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. (Spravovací poriadok) osoby vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvolanie. Ak je predvolaná osoba vo väzbe v inej veci, treba k žiadosti pripojiť písomný súhlas príslušného prokurátora alebo predsedu senátu s predvedením.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci návrhu navrhovateľa na pojednávaní dňa 15.05.2014 v neprítomnosti odporcu, ktorý sa nachádzal a aj nachádza vo výkone väzby resp. trestu odňatia slobody, a požiadal súd, aby zabezpečil jeho prítomnosť na pojednávaní s tým, že sa chce vyjadriť k viacerým skutočnostiam. Nepostupoval potom správne, keď pojednával a rozhodol dňa 15.05.2014 v jeho neprítomnosti, a neprihliadal na jeho žiadosti, v ktorých odporca výslovne uviedol, že sa nachádza vo výkone väzby resp. trestu odňatia slobody, a chce byť na pojednávaniach prítomný, z čoho možno vyvodiť, že žiadal, aby súd jeho prítomnosť na pojednávaniach vyššie uvedeným spôsobom zabezpečil. Súd prvého stupňa bol povinný rešpektovať ústavné právo oboch účastníkov konania „byť prítomný na pojednávaní“. Odvolací súd preto zastáva názor, že toto konanie súdu prvého stupňa, z ktorého vzišlo odvolaním napadnuté rozhodnutie, nepreběhlo podľa zásad spravodlivého súdneho konania. Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak fyzická alebo právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 14/2001 a sp. zn. II. ÚS 132/02). Tým, že súd prvého stupňa tak nepostupoval, vylúčil odporcu z realizácie jeho ústavných procesných práv, a to práva účasti na pojednávaní s možnosťou navrhnúť dôkazy, a práva vyjadriť sa k dôkazom a ďalším skutočnostiam v konaní. Svojím postupom mu preto odňal možnosť konať pred súdom. Táto vada je tak závažnou procesnou vadou, že rozhodnutie konaní ňom postihnutou nemôže byť považované za správne.

Možno potom uzavrieť, že odporcovi bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom, keď nebol na pojednávanie riadne predvolaný (a zároveň predvedený). Za riadne predvolanie nie je možné považovať zaslanie oznámenia o vytýčenom pojednávaní do Ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody, v ktorom väzbu alebo trest odňatia slobody vykonáva, nakoľko je nepochybné, že sám odporca sa nemôže slobodne rozhodnúť, či sa pojednávania, ktoré sa má podľa oznámenia konať, zúčastní.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z vyššie uvedených dôvodov podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie odôvodnil právnej ust. § 138 ods. 1, 2 a 5 O.s.p. a vecne tým, že na základe údajov, uvedených odporcom v tlačive, dospel k záveru, že odporca dostatočne nepreukázal pomery, ktoré by odôvodňovali jeho oslobodenie od súdnych poplatkov. Z ním vyplneného tlačiva mal za preukázané, že odporca je od 08.06.2011 vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Chorvátska 5, Bratislava. Ďalej mal z priloženého Potvrdenia o príjme zamestnanca Ústavu na výkon trestu preukázané, že od októbra 2013 do januára 2014 nemal odporca žiadny príjem, v mesiaci február bol jeho čistý príjem odporcu 24,31 eur, v marci 27,77 eur, apríli 11,29 eur, v máji 30,38 eur, a od júna do septembra 2014 nemal žiadny príjem. Uviedol, že z obsahu predloženého tlačiva mu však nebolo

zrejme sociálne postavenie odporcu, jeho bytové pomery, jeho majetok, dlhy alebo výdavky, a takisto odporca dostatočne neopísal ani svoje rodinné vzťahy. Podľa jeho názoru skutočnosť, že odporca je vo výkone trestu, neodôvodňuje jeho oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na ust. § 42 ods. 1, 2 a § 45 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca včas odvolanie, a žiadal vyhovieť jeho žiadosti a oslobodiť ho od platenia súdnych poplatkov za odvolanie. Uviedol, že tlačivo zaslané mu súdom prvého stupňa riadne a pravdivo vyplnil, a veci, ktoré nevedel, tam uviesť nemohol. Uviedol, že je nemajetný, bez finančných prostriedkov, a nevie aké má pohľadávky, dozvedá sa o nich postupne. Čo sa týka jeho rodinných pomerov uviedol, že je rozvedený a má tri maloleté deti. Poukázal na to, že v iných sporoch pod sp. zn. 25P 50/2012 a 4C 258/2013 ho zastupuje Centrum právnej pomoci, pričom ak by mal majetky a finančné prostriedky, tak by ho nezastupovalo. Namietal, že nie je jeho vina, že nebol zaradený do práce.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť, a odporcovi priznať oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa ust. § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa ust. § 138 ods. 4 O.s.p. ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc priznaná.

Odvolací súd konštatuje, že po vydaní napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa sa situácia odporcu zmenila, nakoľko Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, Nám. Slobody 12, Bratislava, priznalo odporcovi rozhodnutím sp. zn. 2352/2015-KaBA zo dňa 22.05.2015, právoplatným dňa 26.05.2015, nárok na poskytovanie právnej pomoci v prejednávanej veci podľa relevantných ustanovení zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a na zastupovanie mu určilo advokáta, po tom, čo ustálilo, že odporca spĺňa zákonom stanovenú podmienku, a to stav materiálnej núdze bez finančnej účasti. Ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc priznaná (ust. § 138 ods. 4 O.s.p.). V posudzovanej veci bol odporcovi priznaný nárok na právnu pomoc v celom rozsahu, teda bez jeho finančnej účasti, vyjadrenej percentom, v ktorom by sa mal na trovách advokáta podieľať.

Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil, a viazaný návrhom odporcu, mu priznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.